

зи царь на Неаполь и на Сицилія.

И наистиня на тѣзи думы Мазаниелъ искрещъ ужасно а и съпругата му ся видѣ че и тя го остави.

— Марія Аркска плѣнница! и пакъ на мъжы? думаше рыбарьтъ като гледаше къщятъ си плѣнъ отъ нейнытъ добрины. Марія Аркска, плѣнница, съпругинца на Шатильона, прѣдателството на когото сега тя вече добръ е познала! О, лъжешъ, Аннезе, кажи ми че не казувашъ право.

— Ето доказателството на думытъ ми, отправяно до тебе, приложи намѣстникътъ. Идъ посланикъ отъ Марія Аркска която тя призовава на помощъ, както и всичкый Неаполь.

И прѣдстава на Мазаниела това писмо отъ Подкралеважъ дъщерія пропратенното въ военный станъ по съжаленіе отъ вардачитъ ѝ.

“ Азъ съдѣйствувахъ за благополучіето ти безъ да тя познавамъ, ты съдѣйствува за злочлучіето ми безъ да го искашь..... видѣхъ покаяніето ти и ти прощавамъ, вижъ жалостяж и теглата ми и отърви мя..... за любовьтъ който имашъ къмъ Маріяж, за името на св. Богородицж отърви мя отъ прѣдателя, когото азъ запазвахъ когато ты го укоряваше....., жива или мрътва отмѣни мя отъ срамътъ да не бѣдъ женъ на Маркыза Шатильона. Помогни, помогни ми! и ще тя благославямъ безбройно повече отъ колкото съмъ ты кледа....

Поклонницата Кармилска „

Всякой разбира впечатлѣніето което направи въ духътъ на рыбаля таквозъ едно писмо..... всякой редъ отъ него той цалуваше, всяка рѣчь измокряше съ сълзытъ си.“ *Прощавамъ тя! отърви мя! въ името на Маріяж! Ще тя благославямъ!*

Свърши ся вече! Рыбарьтъ не види вече, не чуе, не познава освѣтъ Маріяж Аркска..... истегли сабѣжъ си на